

**18^ο ΠΑΓΚΥΠΡΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΥ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΥ**

**ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΣ
ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΣ**

Πρόκληση και πρόσκληση για όλους

Σάββατο 7 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2009

ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ ΑΓΙΑΣ ΝΑΠΑΣ

**ΟΡΓΑΝΩΤΕΣ
ΟΡΓΑΝΩΤΕΣ**

**Παγκύπριο Συντονιστικό Συμβούλιο Εθελοντισμού
Επαρχιακό Συντονιστικό Συμβούλιο Εθελοντισμού Αμμοχώστου**

**Υπό την αιγίδα της Υπουργού
Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων
κ. Σωτηρούλας Χαραλάμπους**

Επιτροπή έκδοσης
Σταύρος Ολύμπιος
Κωνσταντίνος Χατζηαναστάση
Χρυστάλλα Χαραλάμπους
Σκεύη Στυλιανού-Χατζηαναστάση

Επιμέλεια ύλης
Σκεύη Στυλιανού-Χατζηαναστάση

Εκτύπωση
Τυπογραφεία

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΡΓΑΣΙΩΝ 18^{ΟΥ} ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

- Προσέλευση Συνέδρων
- Προσφώνηση από τον Πρόεδρο του Επαρχιακού Συντονιστικού Συμβουλίου Εθελοντισμού Αμμοχώστου κ. Κωνσταντίνο Χατζηαναστάση
- Χαιρετισμός από τον Πρόεδρο του Παγκύπριου Συντονιστικού Συμβουλίου Εθελοντισμού κ. Σταύρο Ολύμπιο
- Χαιρετισμός από το Δήμαρχο Αγίας Νάπας κ. Αντώνη Τσόκκο
- Χαιρετισμός από τον Πανιερώτατο Μητροπολίτη Κωνσταντίας-Αμμοχώστου κ. Βασίλειο
- Φιλμάκια για τον Εθελοντισμό
- Καλλιτεχνικό Πρόγραμμα

Διάλειμμα

- Εισηγήσεις για ανάλυση των πτυχών του συνεδρίου:
 - Στέλιος Θεοδούλου. Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, πρώην αντιπρόεδρος του ΠΣΣΕ
 - Πρωτοπρεσβύτερος Ευέλθων Χαραλάμπους
- Μαθητές:
 - Λυκείου Παραλιμνίου
 - Λυκείου Κοκκινοχωρίων «Φώτη Πίττα»
 - Xenion High School
- Χαιρετισμός από την Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κ. Σωτηρούλα Χαραλάμπους
- Απονομή τιμητικών πλακετών στους μαθητές που διακρίθηκαν στο διαγωνισμό της Έκθεσης Ιδεών 2008 στα Σχολεία Μέσης Εκπαίδευσης με θέμα τον εθελοντισμό
- Συζήτηση

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελ.

Χαιρετισμοί

- Προσφώνηση του Πρόεδρου του Επαρχιακού Συντονιστικού Συμβουλίου Εθελοντισμού Αμμοχώστου κ. Κωνσταντίνου Χατζηαναστάση
- Χαιρετισμός του Πρόεδρου του Παγκύπριου Συντονιστικού Συμβουλίου Εθελοντισμού κ. Σταύρου Ολύμπιο
- Χαιρετισμός του Δήμαρχου Αγίας Νάπας κ. Αντώνη Τσόκκο
- Χαιρετισμός του Πανιερωτάτου Μητροπολίτη Κωνσταντίας-Αμμοχώστου κ. Βασίλειο
- Χαιρετισμός της Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κ. Σωτηρούλα Χαραλάμπους ...
- **Εισηγήσεις για ανάλυση των πτυχών του συνεδρίου:**
 - Στέλιος Θεοδούλου. Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, πρώην αντιπρόεδρος του ΠΣΣΕ
 - Πρωτοπρεσβύτερος Ευθέλων Χαραλάμπους...
Μαθητές:
 - Λυκείου Παραλιμνίου
 - Λυκείου Κοκκινοχωρίων «Φώτη Πίττα»
 - Xenion High School

Χαιρετισμός του προέδρου του Ε.Σ.Σ.Ε.

Αμμοχώστου

κ. Κωνσταντίνου Χατζηαναστάση

Είναι με ιδιαίτερη χαρά που σας καλωσορίζω στο 18ο Παγκύπριο συνέδριο του ΠΣΣΕ σε συνεργασία με το ΕΣΣΕ Αμμοχώστου με θέμα **Εθελοντισμός: Πρόκληση και πρόσκληση για όλους**

Ο Εθελοντισμός, η εθελοντική κοινωνική προσφορά, είναι ένα στοιχείο της κοινωνικής μας συμπεριφοράς που εκφράζει μια βαθύτερη ανάγκη της ανθρώπινης ύπαρξης μας. Την ανάγκη να σπάσουμε το κέλυφος της ατομικότητας μας και να επικοινωνήσουμε, να συνδεθούμε με τον συνάνθρωπο μας. Γιατί το ενδιαφέρον και η διάθεσή μας να προσφέρουμε στα κοινά και να συμπαρασταθούμε στα προβλήματα των συνανθρώπων μας, είναι ο καλύτερος και ο αποτελεσματικότερος τρόπος έκφρασης της κοινωνικής μας υπόστασης.

Το στοιχείο της προσφοράς, που χαρακτηρίζει τον εθελοντισμό σε όλες τις μορφές του, δεν καθορίζεται από τις ανάγκες του άλλου, αλλά από την δική μας ανάγκη να προσφέρουμε. Αυτό είναι άλλωστε το μοναδικό κίνητρο και η μοναδική ικανοποίηση που προσδοκούμε από την εθελοντική προσφορά: Η ανάγκη να δώσουμε κάτι από τον εαυτό μας στον συνάνθρωπο μας και η πληρότητα που νοιώθουμε, η ολοκλήρωση μας ως ανθρώπινης οντότητας, την οποία κυρίως μέσω αυτής της διαδικασίας κατακτούμε.

Ο Εθελοντής έχει πίστη σ' αυτό που κάνει και προσπαθεί να το κάνει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, συνδυάζει τη διαυγή αγάπη, τη συνέπεια, τη αυτοπειθαρχία και την ανιδιοτέλεια του αληθινού ανθρώπου, κινείται στα πλαίσια της ανίχνευσης των πραγματικών αναγκών του πλησίον του, τις οποίες και προσπαθεί να ικανοποιήσει. Δεν αυτοπροβάλλεται αλλά αφήνει το έργο του και το

παράδειγμα του να μιλήσουν γι' αυτόν. Το όνομα του είναι η ανωνυμία. Προσπαθεί να καλύψει την ανάγκη του πλησίον που θα του παρουσιαστεί, μικρή ή μεγάλη. Γνωρίζει ότι η μεγάλη ανάγκη ήταν κάποτε μικρή που μεγάλωσε μέσα στην αδιαφορία, την εγκατάλειψη και την εκμετάλλευση. Δεν διστάζει να ζητήσει τη βοήθεια των ομοίων του, αν καταλάβει ότι στη συγκεκριμένη στιγμή δεν μπορεί να βοηθήσει με τον τρόπο που επιβάλλεται. Εκτιμά και σέβεται απόλυτα την προσωπικότητα όλων των ανθρώπων, και εκείνων που πάσχουν και εκείνων που προσφέρουν. Ο Εθελοντής οφείλει να έχει κατανόηση, υπομονή, αυξημένη εγρήγορση και επιμονή. Η απογοήτευση και ο ενθουσιασμός είναι οι δύο εχθροί του.

Η εθελοντική κοινωνική προσφορά αποτελεί μια καθοριστικής σημασίας ασφαλιστική δικλείδα για την άμβλυνση των κοινωνικών αντιθέσεων, για την εκτόνωση των κοινωνικών συγκρούσεων, για τον περιορισμό των κοινωνικών διαφορών, για την αντιμετώπιση κρίσιμων προβλημάτων. Είναι ο ασφαλέστερος τρόπος για την εξασφάλιση της κοινωνικής ισορροπίας, της κοινωνικής γαλήνης, αλλά και για την πρόοδο, την καλύτερευση της ζωής μας.

Δε θα ήθελα όμως να επεκταθώ περισσότερο και να ασχοληθώ με το αντικείμενο του εθελοντισμού γιατί εδώ μαζί μας βρίσκονται οι εισηγητές του σημερινού συνεδρίου : Ο Εισαγγελέας και τέως αντιπρόεδρος του ΠΣΣΕ κ. Στέλιος Θεοδούλου και ο πρωτοπρεσβύτερος Ευέλθων Χαραλάμπους τέως Λυκειάρχης οι οποίοι θα αναλύσουν το θέμα. Βρίσκονται μαζί μας επίσης μαθητές από το Λύκειο Κοκκινοχωρίων Φ. Πίττα, το Λύκειο Παραλιμνίου και το XENION HIGH SCHOOL οι οποίοι θα προσπαθήσουν μέσα από τις εισηγήσεις τους να μας δώσουν τα δικά τους μηνύματα για τον εθελοντισμό. Ευχαριστώ όλους και όλες για την αποδοχή τους να μιλήσουν στο Συνέδριο μας. Ευχαριστώ επίσης τους

καθηγητές που εργάστηκαν έτσι ώστε οι μαθητές μας να δώσουν αισθητά το παρών τους στο σημερινό Συνέδριο.

Ιδιαίτερες όμως ευχαριστίες εκφράζω στην έντιμη Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κ. Σωτηρούλλα Χαραλάμπους η οποία αποδέχθηκε την πρόσκληση μας και έθεσε υπό την αιγίδα της το συνέδριο μας.

Πριν παραδώσω το βήμα θα ήθελα να ευχαριστήσω το Δήμο Αγίας Νάπας και ιδιαίτερα το φίλο Δήμαρχο κ. Αντώνη Τσόκκο για την παραχώρηση της αίθουσας αυτής καθώς επίσης και για την προσφορά του καφέ και του γεύματος που θα προσφερθεί στο τέλος. Ευχαριστίες επίσης και στη ΣΠΕ Στροβόλου που σαν χορηγός μας πρόσφερε το φάκελλο του συνεδρίου.

Ευχαριστώ επίσης τους χορηγούς της πρώτης έκδοσης της εφημερίδας του ΕΣΣΕ Αμμοχώστου η οποία έχει τοποθετηθεί μαζί με άλλο υλικό στο φάκελλο που σας έχει δοθεί και οι οποίοι είναι το ΠΣΣΕ , οι ΣΠΕ Μακράσukas και Φρενάρου και το Συνεργατικό Ταμειυτήριο Καρπασίας.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ στον πρόεδρο κ. Σταύρο Ολύμπιο και την Διοικούσα Επιτροπή του ΠΣΣΕ για την εμπιστοσύνη να συνδιοργανώσουμε το σημερινό συνέδριο, και τέλος θερμές ευχαριστίες σε όλες τις οργανώσεις και τους συνεργάτες μου μέλη της Διοικούσας του ΕΣΣΕ Αμμοχώστου καθώς και όλους τους εθελοντές για το έργο που επιτελούν.

Σας ευχαριστώ όλους και όλες για την εδώ παρουσία σας και συμμετοχή στο συνέδριο μας.

Χαιρετισμός του Προέδρου του Π.Σ.Σ.Ε.

κ. Σταύρου Ολύμπιου

Με ιδιαίτερη χαρά χαιρετίζω το Ετήσιο Συνέδριο του Επαρχιακού Συντονιστικού Συμβουλίου Αμμοχώστου που γίνεται με τη συνεργασία το ΠΣΣΕ και συγχαίρω το φίλο Πρόεδρο κ. Κωνσταντίνο Χατζηαναστάση και τα υπόλοιπα μέλη του ΕΣΣΕ Αμμοχώστου για την άρτια οργάνωση του.

Τα συνέδριά μας με τα πολύ ενδιαφέροντα θέματα που διαπραγματεύονται και τον εποικοδομητικό και πλούσιο διάλογο που αναπτύσσεται πάντοτε, αποτελούν ένα ισχυρό αντίβαρο στη μονολιθική άποψη, στην αυταρέσκεια της αυτάρκειας της γνώσης και σ' αυτό που λέμε αυθεντία του ειδικού. Γιατί ο εθελοντισμός δεν είναι ούτε θεωρία, ούτε επιστήμη, ούτε ιδεολογία, ούτε ιδεολόγημα, ούτε παρατήρηση, ούτε πείραμα.

Ο εθελοντισμός είναι διάλογος, επικοινωνία, είναι από κοινού αντιμετώπιση των προβλημάτων και υλοποίηση των οραμάτων, είναι σκίρτημα της καρδιάς, που άμα το νιώσεις, τότε δεν μιλάς με τη λογική, δε σε διακατέχει ποτέ η βεβαιότητα της πνευματικής αυθεντίας και της αυτάρκειας της δικής σου γνώμης, αλλά αναζητάς τον άλλον, εκείνον που είναι μαζί σου στην ίδια έπαλξη. Αυτόν που μαζί σου αγωνιά και δακρύζει, που έχει όπως εσύ ευαισθησίες στον ανθρώπινο πόνο και νοιάζεται για μια καλύτερη κοινωνία. Αναζητάς αυτόν που δεν περιχαράκωνεται στον εαυτό του τα προβλήματα και τις ανάγκες του.

Στα συνέδρια μας αναδεικνύονται οι ανάγκες και τα κοινωνικά προβλήματα και συζητούνται όχι θεωρητικά, αλλά με της καρδιάς το πύρωμα και τη διάθεση της προσφοράς και της θυσίας.

Φέτος θα μιλήσουμε για τον εθελοντισμό μας, που είναι πρόκληση και πρόσκληση για όλους.

Λέμε συχνά ότι ο εθελοντισμός μας βρίσκεται σε ζηλευτά επίπεδα και δεν το λέμε μόνο εμείς, αλλά είναι ομολογία της κοινωνίας στον τόπο μας και αναγνώριση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην οποία το Παγκύπριο Συντονιστικό Συμβούλιο Εθελοντισμού εκπροσωπεί τον Κυπριακό εθελοντισμό και η οποία σε επίσημο έγγραφο της αναφέρει ότι ο εθελοντισμός της Κύπρου είναι μια καλή πρακτική και παροτρύνει άλλα μέλη της να μελετήσουν τη δομή, την νομοθεσία και τον τρόπο που δουλεύουμε. Είναι μια αναγνώριση που μας γεμίζει ευθύνες και σας παρακαλώ να τις αναλάβουμε με όλη τη σοβαρότητα και την προσήλωση μας σ' αυτό που πιστεύουμε και διακονούμε.

Σ' αυτή την εποχή των αδιεξόδων, του εγωκεντρισμού, του άκρατου καταναλωτισμού και του ακράτητου ευδαιμονισμού, σ' αυτή την εποχή της αποξένωσης και της ανέγερσης αδιαπέραστων τειχών ανάμεσα στους ανθρώπους, ο εθελοντισμός αποτελεί την απάντηση, την ελπίδα και την προοπτική.

Είναι για όλους μας **πρόκληση** για μια εσωτερική ενδοσκόπηση για να λειτουργήσει σαν «λυδία λίθος», για να επιμετρήσουμε την εσωτερική μας ποιότητα και το πνευματικό μας επίπεδο. Για να δούμε αν δίπλα στις επιστημονικές μας γνώσεις, στις κοινωνικές μας κατακτήσεις, στις οικονομικές και επαγγελματικές μας δραστηριότητες, τα οράματα και τους σχεδιασμούς μας, μορφώνεται μέσα μας και η εικόνα του συνανθρώπου μας που υποφέρει και συνθλίβεται μέσα στις μυλόπετρες των προβληματισμών και των αναγκών του.

Είναι ακόμα **πρόσκληση** για να ανασυντάξουμε και να ενεργοποιήσουμε τις ψυχικές και πνευματικές μας δυνάμεις, να ενισχύσουμε τη μεταξύ μας συνεργασία και

αλληλεγγύη και να επεκτείνουμε τον εθελοντισμό μας οργανωμένα, μεθοδικά, ανθρώπινα χωρίς γραφειοκρατίες ή επαγγελματικές αναστολές ώστε να εναρμονιστεί με τους παλμούς της καρδιάς και του τελευταίου πολίτη.

Έχουμε αγαπητοί φίλοι και φίλες αρκετό δρόμο ακόμα να διανύσουμε και πολλούς τομείς να κατακτήσουμε. Χαιρετίζω την παρουσία στο συνέδριο μας μαθητών, εκπροσώπων των σχολείων της περιοχής οι οποίοι είτε σαν εισηγητές είτε σαν σύνεδροι, με τις ιδέες και τις τοποθετήσεις τους θα δώσουν είμαι βέβαιος νέα πνοή και νέο περιεχόμενο στο συνέδριο μας.

Ευχαριστώ τους ευπαιδευτους εισηγητές για τον κόπο που ανέλαβαν να αναπτύξουν τις θέσεις και απόψεις τους στο σημερινό συνέδριο, συγχαίρω ξανά τον Πρόεδρο και τα μέλη του Επαρχιακού Συντονιστικού Συμβουλίου Εθελοντισμού Αμμοχώστου για την προετοιμασία και διεξαγωγή του σημερινού συνεδρίου του οποίου εύχομαι πλούσιες και εποικοδομητικές να είναι οι εργασίες του.

Χαιρετισμός του Δημάρχου Αγίας Νάπας κ. Αντώνη Τσόκκου

Επί τη ευκαιρία του 18^{ου} Παγκύπριου Ετήσιου Συνεδρίου για τον Εθελοντισμό μου δίνεται η ευκαιρία να εκφράσω την εκτίμηση μου απέναντι στην πολύτιμη προσφορά των Εθελοντών και το έργο που επιτελούν δίνοντας το παράδειγμα ότι ο καθένας από εμάς θα πρέπει να αναλάβει πιο ενεργό ρόλο στην κοινωνία.

Στην εποχή μας οι Εθελοντές είναι ένα λαμπρό παράδειγμα ανθρωπισμού και κοινωνικής ευαισθησίας για προσφορά και είναι χρέος όλων μας, αλλά και κυρίως της πολιτείας, να προωθήσει την αξία τους . Ο Εθελοντισμός είναι μια ανθρωπιστική κίνηση, είναι η απόλυτη έκφραση της αγάπης η οποία είναι ο θεμέλιος λίθος της κοινωνίας.

Όλοι μας μπορούμε να γίνουμε Εθελοντές γιατί όλοι μπορούμε να αγαπήσουμε, όλοι μας μπορούμε να ενισχύσουμε τον Εθελοντισμό.

Ο Δήμος Αγίας Νάπας χαιρετίζει και συγχαίρει το Παγκύπριο Συντονιστικό Συμβούλιο Εθελοντισμού για το έργο που επιτελεί και συμπαραστέκεται με κάθε δυνατή βοήθεια και συμμετοχή στις προσπάθειες που καταβάλλονται.

Χαιρετισμός της Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων

κ. Σωτηρούλας Χαραλάμπους

Με εξαιρετική τιμή και χαρά παρευρίσκομαι σήμερα μαζί σας για να κηρύξω την έναρξη του σημερινού συνεδρίου το οποίο διοργανώνει το Παγκύπριο σε συνεργασία με το Επαρχιακό Συντονιστικό Συμβούλιο Εθελοντισμού Αμμοχώστου, με θέμα τον εθελοντισμό ως πρόκληση και πρόσκληση για όλους.

Ο εθελοντισμός καθορίζεται ως η συνεισφορά ατόμων στο πλαίσιο μίας μη-κερδοσκοπικής, μη-αμειβόμενης δράσης που δεν προβλέπει επαγγελματική ανέλιξη, με σκοπό την ευημερία του συνανθρώπου, της κοινότητας ή της κοινωνίας γενικότερα και διευρύνεται σε όλο το φάσμα της κοινωνικής ζωής.

Αποτελεί τη ζωντανή απεικόνιση της συμμετοχικής δημοκρατίας. Και αυτό γιατί επιτρέπει στους πολίτες να γίνουν συνδιαμορφωτές των εξελίξεων, να συμβάλουν στη θετική αλλαγή, να γίνουν μοχλός πίεσης προς τις ευρωπαϊκές και πανανθρώπινες αρχές για εξεύρεση λύσεων σε σημαντικά ζητήματα βασισμένοι στο σεβασμό του ατόμου και της αξιοπρέπειας του.

Η εθελοντική δράση, ταυτόχρονα, αποτελεί και μια διαδικασία μάθησης, αφού αναπτύσσει τις κοινωνικές, επικοινωνιακές δεξιότητες του εθελοντή και ο ίδιος ο εθελοντής είναι πομπός αλλά και δέκτης των ωφελειών που προκύπτουν από την εθελοντική του δράση.

Αν και το ζήτημα του εθελοντισμού αποτελεί αρμοδιότητα των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Ε.Ε υποστηρίζει δράσεις οι οποίες προωθούν τον εθελοντισμό, ως μια καινοτόμο μέθοδο ενεργού παρέμβασης, με την προώθηση και την ενεργό συμμετοχή των νέων. Η δρομολόγηση της πρωτοβουλίας

της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με σκοπό τη δημιουργία περισσότερων ευκαιριών για την εθελοντική εργασία των νέων σε ολόκληρη την Ευρώπη καλεί πλέον τα κράτη μέλη να αλλάξουν το τοπίο του ευρωπαϊκού εθελοντισμού των νέων, προσφέροντάς τους περισσότερες ευκαιρίες για διασυνοριακό εθελοντισμό, ως μία ιδιαίτερη εμπειρία που ενδέχεται να έχει ισχυρά ευεργετικά αποτελέσματα για την προσωπική τους ανάπτυξη.

Πρόκειται για την πρώτη σύσταση στην οποία έχει προβεί ποτέ η Επιτροπή στον τομέα της πολιτικής για τη νεολαία, προτείνοντας μια λύση που σέβεται την ποικιλομορφία της Ευρώπης ως προς τα προγράμματα εθελοντισμού και προσφέροντας δυνατότητες για την καλύτερη διαλειτουργικότητά τους και την παροχή πρόσβασης σε εθελοντές από άλλες χώρες της ΕΕ.

Ως Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ακολουθούμε συγκεκριμένη πολιτική με συνέπεια και κοινωνική ευθύνη, οραματιζόμαστε ένα καλά οργανωμένο σύστημα που να εισάγει την κοινωνική συμμετοχή όλων των μελών της με δικαίωμα λόγου και ρόλου με στόχο την ενδυνάμωση της κοινωνικής συνοχής και την καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού, ένα σύστημα το οποίο να προσφέρει ίσες ευκαιρίες σε όλους τους πολίτες, υψηλού επιπέδου κοινωνικές υπηρεσίες και αλληλεγγύη και να εξασφαλίζει ένα αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης για τις ευπαθείς ομάδες πληθυσμού.

Ωστόσο, οι πολιτικές πρωτοβουλίες και δράσεις για την επίτευξη του στόχου μας δεν επαρκούν. Επιβάλλεται να υπάρχει συναντίληψη και η ενεργός συμμετοχή και υποστήριξη της κοινωνίας των πολιτών.

Η ενδυνάμωση των ευάλωτων πληθυσμών ξεκινά με τη δική τους ενημέρωση για τα δικαιώματά τους, με ομάδες αυτοβοήθειας, με δημιουργία κινήτρου για ενεργοποίηση αλλά και με ουσιαστικές παροχές.

Στην προσπάθεια αυτή δεν περισσεύει κανείς. Όλοι μαζί πρέπει να δίνουμε καθημερινά τη μάχη, έχοντας πλήρη επίγνωση των δυσκολιών που συναντούμε, για την προστασία και προάσπιση των ανθρώπινων και κοινωνικών δικαιωμάτων των πολιτών.

Με την ευκαιρία αυτή θα ήθελα να εκφράσω για ακόμη μία φορά τα θερμά μου συγχαρητήρια στο Παγκύπριο και το Επαρχιακό Συντονιστικό Συμβούλιο Εθελοντισμού Αμμοχώστου για την ανάληψη μιας τόσο εποικοδομητικής πρωτοβουλίας και να καταθέσω το σεβασμό και την εκτίμηση μου στον εθελοντισμό που αποτελεί βασικό πυλώνα ενός σύγχρονου κράτους πρόνοιας, δείκτη πολιτισμού και συμμετοχικότητας της κοινωνίας.

Το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων θα συνεχίσει να στηρίζει το Επαρχιακό Συντονιστικό Σώμα Εθελοντισμού Αμμοχώστου για τη λειτουργία των προγραμμάτων του, αναζητώντας ταυτόχρονα τη γνώμη και θέση σας για ζητήματα που άπτονται της κοινωνικής πολιτικής και πολιτικής στήριξης των ευάλωτων ομάδων του πληθυσμού.

Εύχομαι κάθε επιτυχία στο σημερινό συνέδριο και θα έλεγα ότι ο εθελοντισμός είναι πρόσκληση και πρόκληση ανθρωπιάς.

Εθελοντισμός: Πρόκληση και Πρόσκληση για όλους

κ. Στέλιου Θεοδούλου
Εισαγγελέα της Δημοκρατίας
Πρώην αντιπροέδρου του ΠΣΣΕ

Με απογοήτευση και με αγωνία διαπιστώνεται δυστυχώς ότι στη σημερινή τεχνοκρατούμενη κοινωνία, με τους γρήγορους και αγχωτικούς ρυθμούς ζωής, με τους προκλητικούς νόμους της στυγνής οικονομικής συνδιαλλαγής και με το «ξεχείλωμα» των ηθικών φραγμών, η έννοια του ανθρωπισμού έχει δυστυχώς υποβαθμιστεί ως αξία και ως ανάγκη για τον σύγχρονο άνθρωπο. Ως αποτέλεσμα ο εθελοντισμός έχει υποστεί σταδιακή αλλοίωση τόσο ως προς την ένταση των διάφορων εκδηλώσεων του, όσο και ως προς το περιεχόμενό του.

Κι όμως, ο εθελοντισμός είναι ένα θέμα που μας αγγίζει όλους, ανεξάρτητα από κοινωνικό, ακαδημαϊκό και επαγγελματικό υπόβαθρο, οικονομική επιφάνεια και καταγωγή. Συνδέοντας τον σύγχρονο άνθρωπο με τον διαχρονικό άνθρωπο, ο εθελοντισμός συνιστά μια εξαιρετικά επιμορφωτική λειτουργία που ενδυναμώνει την κοινωνική αλληλεγγύη και ενισχύει την ενεργό συμμετοχή και τη συνύπαρξη.

Η αξία του εθελοντισμού είναι δεδομένη. Χρειάζεται όμως να ενισχυθεί και να προστατευθεί από υστερόβουλες ενέργειες εκμετάλλευσης. Το επίκεντρο του εθελοντισμού είναι η προστασία της αξιοπρέπειας του ανθρώπου, καθώς μέσα από τον εθελοντισμό καθρεφτίζεται η εικόνα του εαυτού μας. Κινητήρια δύναμη του εθελοντισμού πρέπει να είναι η άμβλυση των προβλημάτων της κοινωνίας που έχουν σχέση με την αδικία, την ανισότητα, την καταπάτηση της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και την ανέχεια.

Ο εθελοντισμός είναι κάτι παραπάνω από ένα κίνημα. Είναι ένα πολύμορφο και δυναμικό σύστημα όπου η ατομική ολοκλήρωση δεν μπορεί παρά να συνυπάρχει με τη συλλογική ευημερία. Οι μορφές που παίρνει η εθελοντική προσφορά σήμερα διευρύνονται διαρκώς και εκτείνονται σε όλο το φάσμα της κοινωνικής ζωής, από την παροχή υπηρεσιών φροντίδας ως τις οργανωμένες δράσεις για την προστασία του περιβάλλοντος, κι από τη δραστηριοποίηση ομάδων πολιτών για την πρόληψη ή την αντιμετώπιση φυσικών καταστροφών ως την παροχή εκπαίδευσης σε κοινωνικά αποκλεισμένα άτομα ή ομάδες.

Ο εθελοντισμός δεν περιορίζεται μόνο στην προσφορά ανιδιοτελών κοινωνικού έργου, αλλά περισσότερο αφορά μια στάση ζωής με ιδιαίτερες αξίες, όπως η φιλανθρωπία, η αλληλεγγύη, η κοινωνική δικαιοσύνη και η κοινωνική συμμετοχή. Γι αυτό, εθελοντής δεν είναι ο άνθρωπος που δίνει πολλά ή λίγα χρήματα για κάποιο αγαθοεργό σκοπό, αλλά ο άνθρωπος που διαμορφώνει συγκεκριμένη αντίληψη βιωματικής συμμετοχής σε ένα συνεχή αγώνα για εξασφάλιση και διαφύλαξη της αξιοπρέπειας και των θεμελιακών δικαιωμάτων του ανθρώπου. Του κάθε ανθρώπου! Ο εθελοντής βάζει τον εαυτό του στη θέση του συνανθρώπου του και «παίρνει προσφέροντας».

Ο Εθελοντισμός είναι ένας ενεργός και δυναμικός τρόπος συμμετοχής και παρέμβασης στα κοινά με στόχο την βελτίωση της ποιότητας ζωής των ανθρώπων. Ο Εθελοντισμός δεν ταυτίζεται σήμερα με τη φιλανθρωπία όπως παλιότερα. Εθελοντισμός είναι η βιωματική συνειδητοποίηση ότι η ποιότητα ζωής των συνανθρώπων μας επηρεάζει την ευτυχία καθενός μας ξεχωριστά, καθώς βρισκόμαστε σε άμεση και συνεχή αλληλεξάρτηση με τα υπόλοιπα μέλη της κοινωνίας.

Ο εθελοντισμός αποτελεί τη ζωντανή απεικόνιση της συμμετοχικής δημοκρατίας καθώς επιτρέπει στους πολίτες να γίνουν συνδιαμορφωτές των εξελίξεων. Ο εθελοντισμός ως ιδέα, αλλά κυρίως ως πράξη, στηρίζει τις κοινωνίες μέσα από την προσφορά, την αλληλεγγύη, τη συμπαράσταση, τον ανθρωπισμό, με δράσεις που συμβάλλουν στην αντιμετώπιση προβλημάτων, τη χάραξη και υιοθέτηση πολιτικών, τη διορθωτική παρέμβαση σε κοινωνικές και όχι μόνο στρεβλώσεις και την παροχή κάθε μορφής βοήθειας σε όσους τη χρειάζονται.

Δεν θα ήταν υπερβολή να υποστηριχτεί πως ο εθελοντισμός θα μπορούσε, υπό προϋποθέσεις, να αποτελέσει το αντίδοτο στις αντικοινωνικές πρακτικές της παγκοσμιοποίησης. Στο επίπεδο της ευρωπαϊκής οικογένειας ο εθελοντισμός μπορεί να συμβάλει πολύ ουσιαστικά και πολύ θετικά στην επίτευξη εφαρμογής των διακηρυγμένων μεν αλλά ελάχιστα εφαρμοσμένων αρχών και αξιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εξετάζοντας τη σημερινή πραγματικότητα της υποβάθμισης θεμελιακών ανθρωπίνων αξιών διαπιστώνουμε πως οφείλεται στη μείωση της συνοχής των κοινωνιών, που φαίνεται να παρουσιάζει αργή αλλά σταθερή κλιμάκωση, και που μπορεί εύκολα να αναζητηθεί στην σαφέστατα αρνητική εκδήλωση της παγκοσμιοποίησης και της «νέας τάξης». Οι παράγοντες αυτοί υποσκάπτουν τον πολιτισμό των κοινωνιών, επιδρώντας αρνητικά κυρίως στην πολιτιστική συνέχεια μιας κοινωνίας και αφαιρώντας θεμελιακά στοιχεία της ιδιαιτερότητας του χαρακτήρα της.

Αξίζει να επισημάνω τη σοβαρή διαφοροποίηση που έχει παρατηρηθεί στη στάση των νέων ανθρώπων στον Ευρωπαϊκό χώρο μέσα σε τέσσερις με πέντε δεκαετίες. Πριν σαράντα με πενήντα χρόνια οι νέοι αμφισβητούσαν έντονα τις εξουσίες και αρνούνταν να τους προσφέρουν

νομιμοποίηση, παλεύοντας για την ανατροπή κάθε αδικίας, αυθαιρεσίας και αντιδημοκρατικής ενέργειας ή συμπεριφοράς. Σήμερα, οι νέοι στις ίδιες χώρες παλεύουν αλλά για εξασφάλιση θέσης και αποκατάστασης μέσα στο κατεστημένο.

Στην Κύπρο οι νέοι, ούτε πάλευαν ούτε παλεύουν, ούτε αμφισβητούσαν ούτε αμφισβητούν, αφού με την υποκίνηση των γονιών τους βολεύουν τις προσωπικές τους φιλοδοξίες με το γνωστό, πατροπαράδοτο τρόπο του «μέσου» και του «ρουσφετιού», που έχουμε ως κοινωνία αναγάγει σε επιστήμη. Στον ευνουχισμό αυτό της νεανικής αξίας, επαναστατικότητας και πρωτοβουλίας έχουν καθοριστικά συμβάλει οι γονείς, το ίδιο το κράτος και οι πλείστοι, αν όχι όλοι, οι κομματικοί σχηματισμοί. Αισθάνομαι την ανάγκη να υπογραμμίσω πως τα παιδιά και οι νέοι είναι απλά ο καθρέφτης της συμπεριφοράς των ενηλίκων. Κάθε θετική ή αρνητική νεανική συμπεριφορά συνιστά άμεσο ή έμμεσο απότοκο της στάσης της κοινωνίας, μέσα από την συνεχή επανατοποθέτηση των ορίων της αξίας και απαξίας για κάθε παράμετρο της ζωής μας. Έτσι, η υιοθέτηση της ιδέας του εθελοντισμού και η μετουσίωση της σε βιωματική πράξη από τους νέους μας είναι σήμερα παρά ποτέ αίολη, δεδομένης της πρωτοφανούς έξαρσης της ωφελιμιστικής στάσης απέναντι στη ζωή από τους μεγάλους και της ανυπαρξίας προτύπων με πραγματική αξία.

Δυστυχώς, ακόμα και ο ρόλος και η παρέμβαση της εκκλησίας στη σύγχρονη κυπριακή κοινωνία εμφανίζεται σημαντικά υποβαθμισμένος, όχι με ευθύνη του πληρώματος της. Αυτό έχει οδηγήσει σε απομάκρυνση του λαού από την εκκλησία ως έννοια και ως πράξη, με αναπόφευκτο αποτέλεσμα τη μείωση της επίδρασης του Θείου λόγου στη διαμόρφωση και διατήρηση των χαρακτηριστικών της παραδοσιακής ταυτότητας της κοινωνίας μας.

Μέσα σε αυτό το περιβάλλον, με αυτές και ακόμα πιο πολλές και σοβαρές δυσκολίες καλείται η κυπριακή κοινωνία να απαντήσει στην πρόκληση για αποδοχή, ενδυνάμωση, διαφύλαξη, περιφρούρηση και συνέχιση του εθελοντισμού ως ιδέας, αλλά και ως συνειδητής πράξης. Μέσα σε αυτά τα δεδομένα θα πρέπει η κυπριακή οικογένεια να σταματήσει την επικίνδυνα κατηφορική της πορεία και να βάλει τις βάσεις για αναστροφή. Μέσα σε αυτό το περιβάλλον οφείλει κάθε ένας και κάθε μια από εμάς να ανακτήσει στην καθημερινότητα του όλες εκείνες τις αξίες που θα τον έκαναν πρότυπο για τα παιδιά του. Το χρειάζονται επειγόντως τα παιδιά μας! Το χρειάζεται επειγόντως ο τόπος μας!

Εμείς λοιπόν που νοιαζόμαστε ιδιαίτερα, αφού εξαντλήσαμε το παραδοσιακό μοντέλο του ατομικού «φιλανθρωπικού» εθελοντισμού θα πρέπει να αντιληφθούμε ότι επείγει η τροποποίηση του σε σύγχρονο, οργανωμένο, πολυδιάστατο, συμμετοχικό εθελοντισμό. Οι ανάγκες της κοινωνίας μας πολλαπλασιάζονται, ενώ το κράτος μας δεν φαίνεται να είναι σε θέση να ανταποκριθεί σε όλη την έκταση και όλο το βάθος που υπαγορεύουν οι πιεστικές περιστάσεις. Σε αρκετές περιπτώσεις οι ίδιοι οι πολιτειακοί και πολιτικοί παράγοντες της χώρας δείχνουν να στερούνται του αναγκαίου γνωστικού υπόβαθρου, αλλά και της απαραίτητης ευαισθησίας που είναι αυτονόητα αναγκαία για τη σύλληψη, αντίληψη, υιοθέτηση και εφαρμογή πολιτικών που υπηρετούν τις κοινωνικές ανάγκες.

Ειλικρινά ανησυχώ για τις δυνατότητες της Κυπριακής Δημοκρατίας να εφαρμόσει αποτελεσματικές πολιτικές ικανοποιητικής κάλυψης των αναγκών της κυπριακής κοινωνίας μετά την ενδεχόμενη λύση του πολιτικού μας ζητήματος. Είναι αυτονόητο πως η ανάγκη για ισοζυγισμό του επιπέδου ποιότητας ζωής ανάμεσα στον ελληνοκυπριακό και τον τουρκοκυπριακό πληθυσμό της

χώρας θα απορροφήσει εξαιρετικά ψηλά ποσοστά διαθέσιμων οικονομικών πόρων και διαθέσιμου ανθρώπινου δυναμικού, με αναπόφευκτο αποτέλεσμα την μείωση ή ακόμα και τον μηδενισμό των ρυθμών ανάπτυξης στον τομέα της κοινωνικής προσφοράς.

Το ίδιο το ΠΣΣΕ, που θα μπορούσε να αποτελέσει τον κύριο άξονα της οργανωμένης πολυδιάστατης και πολυεπίπεδης μορφής του εθελοντισμού στην Κύπρο, συνεχίζει μετά από δεκαετίες παρουσίας στην κυπριακή πραγματικότητα να ψάχνει για την ανακάλυψη και υποστήριξη του ρόλου του. Το ευνοϊκό θεσμικό πλαίσιο που δημιουργήθηκε με την ψήφιση της έστω κουτσουρεμένης για λόγους συναίνεσης νέας νομοθεσίας του ΠΣΣΕ δεν έχει τύχει της αναμενόμενης αξιοποίησης. Ο ρόλος της συνδιαμόρφωσης της κοινωνικής πολιτικής του κράτους από το ΠΣΣΕ μαζί με τις αρμόδιες κρατικές υπηρεσίες δεν έχει αναληφθεί, ενώ είναι αυτονόητο πως οι αρμόδιες υπηρεσίες της πολιτείας δεν θα παραχωρήσουν αυτόβουλα το ρόλο αυτό στο ΠΣΣΕ. Αντίθετα, έχουν παρατηρηθεί κατά καιρούς απόπειρες υποβάθμισης ή ακόμα και παραγνώρισης του ΠΣΣΕ σε θέματα και ενέργειες που θα έπρεπε λογικά να έχει λόγο, μερικές φορές τον πρώτο.

Τα λεγόμενα μου δεν πρέπει να εκληφθούν ως κριτική κατά της ηγεσίας του ΠΣΣΕ. Απερίφραστα δεν είναι αυτή η πρόθεση μου, δεδομένου μάλιστα ότι ήμουν και εγώ μέλος αυτής της ηγεσίας μέχρι πρόσφατα. Για να υπάρξει όμως αποτελεσματική θεραπεία σε ένα πρόβλημα, είναι απαραίτητο, εκ των ων ουκ άνευ θα έλεγα, να τεθεί πρώτα σωστή και αντικειμενική διάγνωση του προβλήματος.

Ο εθελοντισμός στην Κύπρο χρειάζεται επείγοντως επαναπροσδιορισμό και τα πλαίσια της λειτουργίας και πορείας του επανατοποθέτηση. Οι προκλήσεις είναι μπροστά μας και είναι πολλές και σοβαρές. Παράλληλα

και μέχρι τότε χρειάζεται να ενισχυθεί το ΠΣΣΕ ως το μόνο συντονιστικό σώμα με πολιτειακή θεσμική αναγνώριση.

Ο εθελοντισμός αποτελεί την υπέρτατη εκδήλωση αγάπης, συμμετοχής και ανθρωπισμού. Ο οργανωμένος εθελοντισμός αποτελεί την κινητήρια δύναμη της κάθε κοινωνικής αλλαγής προς όφελος του κοινωνικού συνόλου. Ο εθελοντισμός έχει καθήκον να «σέρνει» το δυσκίνητο κράτος προς την κατεύθυνση της εφαρμογής κοινωνικής δικαιοσύνης και επικράτησης στην πράξη του σεβασμού της ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Αυτό το καθήκον δημιουργεί την ανάγκη για ενότητα και ομοψυχία όλων των ατόμων και οργανωμένων ομάδων που ασχολούνται με τον εθελοντισμό και την επίλυση όποιων μεταξύ τους διαφορών μέσα από καλόπιστο διάλογο.

Κάθε άτομο, ανεξάρτητα από ηλικία, φύλο, επαγγελματική ενασχόληση, κοινωνική θέση ή οικονομική κατάσταση μπορεί να ενταχθεί στο οργανωμένο εθελοντικό κίνημα και να προσφέρει από εκεί. Όλοι μας μπορούμε να προσφέρουμε λίγο απ αυτό που μας περισσεύει. Απ' αυτό που χωρίς ιδιαίτερο κόπο ή κόστος μπορούμε να δώσουμε. Όλοι μας μπορούμε να γίνουμε εθελοντές, γιατί όλοι μας μπορούμε να αγαπήσουμε τον συνάνθρωπο και να προσφέρουμε σ' αυτόν!

Εκκλησία και εθελοντισμός

Πρωτοπρεσβύτερου
Ευέλθωντος Χαραλάμπους

Ἦρθε κάποτε ὁ ἀββάς Ἀγάθων ἀπὸ τὴν ἔρημο ὅπου ἀσκήτευε στὴν πόλη νὰ πουλήσει τὸ ἐργόχειρό του, νὰ ἐξασφαλίσει τὸ λιτὸ φαγητό του. Κοντὰ στὸ δρόμο πού περπατοῦσε βρίσκει κάποιον ἀνάπηρο γέρο. Τὸν ρώτησε ὁ γέρος· «Ποῦ πηγαίνεις, ἀββά;» καὶ τοῦ ἀπαντᾷ ὁ ἀββάς Ἀγάθων· «Στὴν πόλη νὰ πουλήσω τὸ ἐργόχειρό μου». Τότε τοῦ λέει ὁ ἀνάπηρος· «Κάνε ἀγάπη καὶ πηγαινέ με μαζί σου ἐκεῖ». Τὸν φορτώθηκε ὁ ἀββάς καὶ τὸν ἔφερε στὴν πόλη καὶ τοῦ λέει ὁ ἀνάπηρος γέρος· «Ἐκεῖ πού πουλᾷς τὰ πράγματά σου, ἐκεῖ νὰ μέ βάλεις».

Ὁ Ὅσιος ἔκανε ὅπως τοῦ ζήτησε. Τότε, ὅταν πουλοῦσε κάτι, τοῦ ἔλεγε ὁ ἀνάπηρος· «Πόσο πούλησες τὸ καλάθι;». «Τόσο», τοῦ ἔλεγε. «Ἀγόρασέ μου μιά τυρόπιτα σέ παρακαλῶ, πού ἔχω ἀπὸ χθές βράδυ νὰ φάω». «Μετὰ χαρᾶς», τοῦ λέγει ὁ Ὅσιος, καὶ τοῦ ἀγόραζε. Καὶ πάλι πουλοῦσε ὁ ἀββάς ἄλλο σκεῦος, καὶ τοῦ ἔλεγε ὁ ἀνάπηρος· «Κι αὐτὸ τὸ καλάθι πόσο τὸ πούλησες;». «Τόσο». Καὶ ἔλεγε· «ἀγόρασέ μου μιά πορτοκαλάδα πού διψῶ». «Μετὰ χαρᾶς», τοῦ ἀποκρίνεται πάλι ὁ Γέροντας. Καὶ τοῦ τὴν ἀγόραζε.

Ἀφοῦ λοιπὸν ὁ ἀββάς πούλησε ὅλα του τὰ σκεῦη καὶ ξόδεψε ὅλα τὰ χρήματα γιὰ τὸν προστατευόμενό του, ἐτοιμάστηκε νὰ φύγει. Τοῦ λέει ὁ γεροντάκος· «Φεύγεις;» Τοῦ ἀπαντᾷ ἐκεῖνος «Ναί». «Κάνε πάλι ἀγάπη καὶ πηγαινέ με ἐκεῖ πού μέ βρῆκες», τοῦ ζητᾷ ὁ ἀνάπηρος. Ὁ ἀββάς τὸν σήκωσε στοὺς ὤμους νὰ τὸν πάει στὸν τόπο του.

Σάν ἔφτασε στό μέρος ἀπ' ὅπου εἶχε παραλάβει τόν ἀνάπηρο γέρο κι ἐτοιμαζόταν νά ἀποθέσει κάτω τό ζωντανό του φορτίο, ἀκούει μιᾶ γλυκειά φωνή νά του λέγει:

--Εὐλογημένος νά εἶσαι , Ἀγάθων, ἀπό τόν Θεό, καί στόν οὐρανό καί στή γῆ.

Σήκωσε ὁ ἀββάς τὰ μάτια του νά δεῖ πιοός του μιλοῦσε. Ὁ δῆθεν γέρος εἶχε γίνει πλέον ἄφαντος, γιατί ἦταν Ἄγγελος σταλμένος ἀπό τό Θεό νά δοκιμάσει τήν ἀγάπη του Ὁσίου.

Πρόταξα στήν εἰσήγησή μου τοῦτο τό περιστατικό ἀπό τό Γεροντικό, γιατί ὁ Ἅγιος αὐτός ἔλαβε σωστά τό μήνυμα τῆς πρώτης καί μοναδικῆς ἐντολῆς πού μᾶς ἔδωσε ὁ Κύριος, καί ἀποτελεῖ τό πιό αὐθεντικό καί γνήσιο κίνητρο γιά ἐθελοντισμό.

Εἶναι γνωστή ἡ ἀπάντηση πού ἔδωσε ὁ Χριστός ὅταν ρωτήθηκε ἀπό κάποιον ποιᾶ εἶναι ἡ σημαντικώτερη ἐντολή: «Νά ἀγαπήσεις, του ἀπάντησε, τό Θεό μέ ὅλη σου τήν καρδιά, μέ ὅλη τή δύναμη τῆς ψυχῆς καί τῆς διάνοιάς σου· καί, συμπλήρωσε, τόν πλησίον σου ὅπως τόν ἑαυτό σου» (Ματ. 22, 37 – 38).

Αὐτή ἡ ἄνευ ὄρων καί ὀρίων ἀγάπη του ἀνθρώπου πρὸς τό Θεό εἶναι τό κλειδί τῆς ὅλης ὑπόθεσης. Γιατί ὁ ἄνθρωπος πού ἀγαπᾷ τό Θεό δέν μπορεί παρά νά ἀγαπᾷ καί ὅλα τὰ ἔργα του Θεοῦ. Δέν μπορεί γιά παράδειγμα ἓνας πού ἀγαπᾷ τό Θεό νά μήν ἀγαπᾷ καί τήν κτίση πού ἔφτιαξε ὁ Θεός: Τά ζῶα, τὰ δένδρα, τὰ φυτά, τὰ πουλιά, τή θάλασσα, τόν κόσμο πού τόν περιβάλλει γύρω του. Δέν μπορεί ὁ ἄνθρωπος πού ἀγαπᾷ τό Θεό νά κακοποιεῖ καί νά καταστρέφει, νά μολύνει καί νά εὐτελίζει τή

δημιουργία τοῦ Θεοῦ. Αντίθετα, προστατεύει καί φροντίζει, περιποιεῖται καί προστατεύει ὅλη τή ζωντανή καί ἄψυχη δημιουργία, τήν πανίδα καί τή χλωρίδα, τὰ ζῶα καί τὰ φυτά.

Ἀλλ' ἐάν αὐτή εἶναι, καί πράγματι αὐτή πρέπει νά εἶναι, ἡ στάση τοῦ ἀνθρώπου πού ἀγαπᾷ τό Θεό πρός κάθε δημιούργημα, πόσο περισσότερο θά ἐκδηλώνεται ἡ ἀγάπη του πρός τόν συνάνθρωπο, πού εἶναι ἡ κορωνίδα τῆς δημιουργίας τοῦ Θεοῦ! Ἐξ ἄλλου, σύμφωνα μέ τή χριστιανική διδασκαλία ὁ ἄλλος, ὁ πλησίον, δέν εἶναι καθόλου ξένος. Εἶναι ἀδελφός καί οἰκεῖος. Καί, εἶναι πολύ γνωστό τό Πατερικό «εἶδες τόν ἀδελφό σου, εἶδες τόν Θεό σου· ἀνάπαυσε τόν ἀδελφό σου, ἀνάπαυσε τό Θεό σου». Κι ἀκόμη, προχωρώντας λέμε ὅτι ὁ ἄλλος δέν εἶναι ἀπλά ἀδελφός μας. Εἶναι κάτι περισσότερο. Εἶναι προέκταση τοῦ ἑαυτοῦ μας. Εἶναι κι αὐτός, ὅπως κι ὁ κάθε ἕνας ἀπό ἐμᾶς, μέλος τοῦ ἰδίου σώματος: «Καθώς ἕνα σῶμα ἀποτελεῖται ἀπό πολλά μέλη, ἔτσι καί ἐμεῖς ὅλοι ἀποτελοῦμε ἕνα σῶμα, τό Χριστό» (Ρωμ. 12, 4 -5) Εἴμαστε ὅλοι μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ.

Πλούσιοι καί φτωχοί, ὑγιεῖς καί ἀσθενεῖς, γραμματισμένοι καί ἀγράμματοι, ἄσημοι καί διάσημοι, μικροί καί μεγάλοι, πεινασμένοι καί χορτάτοι, ἄσπροι, μαῦροι, κόκκινοι, κίτρινοι, οἱ πάντες ἀποτελοῦμε ἕνα σῶμα, ὅλοι οἱ χριστιανοί εἴμαστε συναρμωσμένοι στό σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Καί ξέρουμε πολύ καλά ἀπό τήν πείρα μας ὅτι πολλές φορές συμβαίνει κάποιο μέλος νά πληγωθεῖ, νά πάσχει, νά πονεῖ, νά ὑποφέρει. Καί τί γίνεται ὅταν πάσχει ἕνα μέλος;

Στό ἐρώτημα αὐτό ἀπαντᾷ πολὺ ἀπλᾶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος: εἴτε πασχει ἓν μέλος συμπάσχει πάντα τὰ μέλη εἴτε δοξάζεται ἓν μέλος συγχαίρει πάντα τὰ μέλη (Α΄ Κορ. 12,26). Ὅταν πάσχει ἓνα μέλος, συμπάσχει ὅλο τὸ σῶμα. Ὅταν πονάει τὸ χέρι ἢ τὸ πόδι ἢ τὸ στομάχι ὅλο τὸ σῶμα βρίσκεται σὲ στενοχωρία, ὅλο τὸ σῶμα βρίσκεται σὲ δυσάρεστη κατάσταση. Καί τότε, βέβαια, δὲν μπορούμε νὰ μείνουμε ἀδιάφοροι μπροστὰ στὸν πόνο ἑνὸς μέλους μας. Οὔτε, βέβαια, τὸ ἀποκόπτουμε ἀπὸ τὸ σῶμα καὶ τὸ πετοῦμε στὸν κάλαθο, γιὰ νὰ ἀπαλλαγούμε ἀπὸ τὴν ἐνόχληση ποὺ μᾶς προκαλεῖ. Ἀντίθετα, κάνουμε τὸ πᾶν, νὰ ἀνακουφίσουμε καὶ νὰ θεραπεύσουμε τὸ μέλος ποὺ πονεῖ καὶ ὑποφέρει, γιὰ νὰ ἀνακουφιστεῖ ὁλόκληρο τὸ σῶμα. Ἀκριβῶς τὴν ἴδια τοποθέτηση καὶ ἀντιμετώπιση κάνει ἡ Ἐκκλησία γιὰ τὰ πάσχοντα μέλη της.

Δὲν εἶναι δυνατόν ἓνας πραγματικὰ χριστιανός, ἓνας ἄνθρωπος τῆς Ἐκκλησίας, νὰ βλέπει ἓνα συνάνθρωπό του νὰ πονεῖ καὶ νὰ ὑποφέρει, νὰ στερεῖται καὶ νὰ δυσκολεύεται, καὶ ὁ ἴδιος νὰ μὴν αισθάνεται δυσκολεμένος καὶ πονεμένος. Δὲν εἶναι δυνατόν ἓνας πραγματικὰ χριστιανός, ἓνας ἄνθρωπος τῆς Ἐκκλησίας, νὰ βλέπει τὸν συνάνθρωπό του πεινασμένο ἢ νὰ εἶναι ἄρρωστος ἢ ἀνήμπορος ἢ μοναξιασμένος κι αὐτὸς νὰ μὴν συγκινεῖται καὶ νὰ μὴν κινεῖται πρὸς αὐτὸν μὲ ἀγάπη. Εἶναι ἀδύνατο νὰ εἶναι κάποιος χριστιανός καὶ νὰ παρακολουθεῖ ἀνάλητος τὸν ἀνθρώπινο πόνο καὶ νὰ μὴν κάνει βήματα ἀγαπητικά πρὸς τὸν ἀναγκεμένο συνάνθρωπό του.

Ὅταν βέβαια μιᾶμε γιὰ ἀγάπη δὲν ἐννοοῦμε τὴ θεωρητικὴ, αὐτὴν ποὺ γίνεται ἐπὶ τὸ θεαθῆναι, τὴν

ἀγάπη τῶν λόγων. Γιατί στίς μέρες μας ὑπάρχει πληθωρισμός λόγων. «Όταν κάποιος ἀδελφός σου ἢ μιὰ ἀδελφή σου δέν ἔχουν ροῦχο νά φορέσουν καί στεροῦνται κι αὐτή τήν καθημερινή τροφή καί κάποιος ἀπό σᾶς πού θά τοὺς ἰδεῖ τοὺς πει νά πᾶτε στό καλό, νάχετε ζεστασιά καί χορτασμό, καί δέν τοὺς προσφέρετε τὰ ἀπαραίτητα, ποιό τό ὄφελος», ρωτᾷ ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος (Ἰακ. 2, 15 -16).

Μιλώντας γιά τό θέμα αὐτό ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος λέγει πώς «πρέπει νά γνωρίζουμε ὅτι ἡ ἀγάπη δέν εἶναι κάτι τό προαιρετικό. Εἶναι ὑποχρέωση. Ὅφείλεις ν' ἀγαπᾶς τόν ἀδελφό σου, τόσο γιατί ἔχεις πνευματική συγγένεια μ' αὐτόν, ὅσο καί γιατί εἶστε μέλος ὁ ἓνας τοῦ ἄλλου. Ἄν λείπει ἡ ἀγάπη, ἔρχεται ἡ καταστροφή.

Ὅφείλεις, ὅμως, ν' ἀγαπᾶς τόν ἀδελφό σου καί γιά ἓναν ἄλλο λόγο: Γιατί ἔχεις κέρδος καί ὠφέλεια, ἀφοῦ μέ τήν ἀγάπη τηρεῖς τό νόμο τοῦ Θεοῦ. Ἔτσι, ὁ ἀδελφός πού ἀγαπᾶς γίνεται εὐεργέτης σου. Καί πράγματι, »τό οὐ μοιχεύσεις, οὐ φονεύσεις, οὐ κλέψεις καί ὅλες γενικά οἱ ἐντολές συνοψίζονται σέ τούτη τή μία, τό ν' ἀγαπήσεις τόν πλησίον σου σάν τόν ἑαυτό σου« (Ρωμ. 13,9).

Καί ὁ ἴδιος ὁ Χριστός βεβαίωσε ὅτι ὅλος ὁ νόμος καί ἡ διδασκαλία τῶν προφητῶν συνοψίζονται στήν ἀγάπη (Ματ. 22,40). Καί κοίτα πόσο ψηλά τήν ἔβαλε: Καθόρισε δύο ἐντολές ἀγάπης καί τὰ ὅρια τῆς καθεμιᾶς. Ἡ πρώτη, εἶπε, εἶναι τό ν' ἀγαπᾶς τόν Κύριο, τό Θεό σου· καί ἡ δεύτερη, τό ἴδιο σπουδαία, εἶναι τό ν' ἀγαπᾶς τόν πλησίον σου ὅπως τόν ἑαυτό σου (Ματ. 22, 37 – 39). Τί

μπορεῖ νά φτάσει τή φιλανθρωπία καί τήν καλοσύνη τοῦ Χριστοῦ! Τήν ἀγάπη σ' Αὐτόν, μολονότι εἴμαστε ἀνυπολόγιστα κατώτεροί Του, τήν ἐξισώνει μέ τήν ἀγάπη στό συνάνθρωπό μας».

Ὅταν ὁ Χριστός μιλά γιά ἀγάπη ἐννοεῖ τήν ἔμπρακτη ἀγάπη, τήν οὐσιαστική, τήν πραγματική, τήν ἐνεργό. Ἐξ ἄλλου ἡ ἐφαρμογή αὐτῆς τῆς πρακτικῆς ἀγάπης θά εἶναι καί τό βασικό κριτήριο ἀξιολόγησής μας κατά τή Δευτέρα Παρουσία. «Ἐλάτε, θά εἰπεῖ ὁ Χριστός, ἐλάτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ οὐράνιου Πατέρα μου νά παραλάβετε τήν προορισμένη γιά σᾶς ἀπό καταβολῆς κόσμου βασιλείαν· γιατί ἐπείνασα καί μοῦ δώσατε νά φάω, ἐδίψασα καί μοῦ ἐδώσατε νά πιῶ, ξένος ἤμουν καί μέ φιλοξενήσατε, ἤμουν γυμνός καί μέ ἐντύσατε, ἀρρώστησα καί μέ ἐπισκεφθήκατε, ἤμουν στή φυλακή καί ἤρθατε νά μέ δεῖτε...» (Ματ. 25, 34 – 36).

Εἶναι ἀξιοπρόσεκτο τό γεγονός ὅτι ταυτίζει ὁ Χριστός τόν ἑαυτό του μέ τούς πεινασμένους, τούς διψασμένους, τούς ἄστεγους, τούς γυμνούς, τούς ξυπόλυτους, τούς ἀρρώστους, τούς φυλακισμένους. Κι ὅ,τι προσφερθεῖ σ' αὐτούς τό χρεώνεται γιά νά τό ξεπληρώσει ἐκεῖνος.

Αὐτή ἡ ἀγάπη, ἡ ἔμπρακτη κι ὄχι ἡ θεωρητική, εἶναι τό ζητούμενο, γιατί εἶναι ἡ μόνη δύναμη πού μπορεῖ νά κινήσει τόν ἄνθρωπο μέ διάθεση συμπαράστασης καί συναντίληψης, εὐεργετικά πρὸς κάθε συνάνθρωπο πού βρίσκεται σέ μιὰ δύσκολη περίσταση.

Στήν ἐποχή μας, ἔστω καί ἂν ἡ κρατική μέριμνα πρὸς τούς πάσχοντες καί ἀδυνάτους εἶναι νομοθετημένη καί κεκτημένο δικαίωμα τῶν πολιτῶν, δέν παύει νά εἶναι

ἀπαραίτητη ἢ παρέμβαση τῆς Ἐκκλησίας, τῶν χριστιανῶν, στὰ θέματα αὐτά. Ἐξ ἄλλου, αὐτοὶ πού πονοῦν καὶ ὑποφέρουν, αὐτοὶ πού στεροῦνται καὶ κακοπαθοῦν, εἴτε εἶναι ἡλικιωμένοι, εἴτε παιδιά μέ εἰδικές ἀνάγκες, εἴτε πολιτικοὶ ἢ κάθε ἄλλης μορφῆς πρόσφυγες, εἴτε ἄρρωστοὶ εἴτε παντοιοτρόπως «κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι», δύσκολα ἀναπαύονται μέ τό τυπικό στεγνό πολλές φορές γράμμα τοῦ νόμου. Τοὺς εἶναι ἀπαραίτητο τό τρυφερό χᾶδι, τό ζεστό χαμόγελο, ὁ ἐνθαρρυντικός λόγος, τό ἀνοικτόκαρδο χαμόγελο τοῦ ἐθελοντῆ τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης. Γι' αὐτό καὶ στίς μέρες μας, ὅπου «ἐψύγη ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν», εἶναι περισσότερη ἀπό ἀπαραίτητη ἢ παρουσία τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀνθρώπων της σ' αὐτές τίς ἐπάξεις τοῦ χρέους.

Βέβαια ἡ Ἐκκλησία δέν περίμενε τίς δικές μου ὑποδείξεις γιά νά ἀναλάβει τό χρέος της. Ἀπό τόν 4^ο αἰῶνα, ὅταν σταμάτησαν οἱ διωγμοὶ μέχρι σήμερα συσσίτια, στέγες ἡλικιωμένων, ὀρφανοτροφεῖα, ἰατρεῖα, θεραπευτικές μονάδες ἀπεξάρτισης ἀπό ναρκωτικά καὶ ἀλκοολοῦχα ποτά, στέγες ἀναπήρων καὶ ἀτόμων μέ ἰδιαίτερες ἀνάγκες ἀποτελοῦν τῆ διαχρονική μαρτυρία ἀγάπης καὶ ἔμπρακτο ἐνδιαφέρον τῆς Ἐκκλησίας. Ὅλα αὐτά ἀποτελοῦν ἓνα μικρό μέρος τῆς φιλανθρωπικῆς προσφορᾶς της, στό ὅποιο ἐκδαπανῶνται κληρικοὶ καὶ πιστοὶ μέ ἓνα μόνο στόχο: Τῆ στήριξη τοῦ πάσχοντος ἀνθρώπου, τήν ἀνακούφιση τοῦ πονεμένου μέλους τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, χωρίς διακρίσεις καὶ διαχωρισμούς. Ἐνοριακά φιλόπτωχα ταμεῖα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῶν Μητροπόλεων προσφέρουν τῆ βοήθεια καὶ τῆ συμπάραστασή τους σέ ὅλους ὅσοι ἔχουν

ανάγκη ανεξαρτητως φύλου, καταγωγής, χρώματος και θρησκείας. Όπως ακριβώς συνέβαινε τόν 4ο αιώνα, όταν οί κατατρεγμένοι καί οί φτωχοί τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἔβρισκαν καταφύγιο στά νοσοκομεῖα καί τὰ πτωχοκομεῖα πού εἶχε δημιουργήσει ὁ πρωτοπόρος τοῦ ἐθελοντισμοῦ Μέγας Βασίλειος· ὁ πρῶτος ἐπίσκοπος πού δημιούργησε ἕνα ὀργανωμένο σύστημα κοινωνικῆς πρόνοιας μέ τήν ἴδρυση μιᾶς σειρᾶς ἰδρυμάτων. Τό 368, ἡ «Βασιλειάδα», ὅπως ὀνομαζόταν, ἀποτελοῦσε τό κέντρο τῆς φιλανθρωπίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἀπό τούς πρώτους αἰῶνες, ἡ Ἐκκλησία ἀνέπτυξε φιλανθρωπική δραστηριότητα φροντίζοντας τούς φτωχοῦς, τίς χῆρες, τὰ ὀρφανά καί τούς ἀναπήρους. Σήμερα, ἡ Ἐκκλησία συνεχίζει τό φιλανθρωπικό της ἔργο, ἀλλά καί τήν προσπάθειά της νά παρέμβει οὐσιαστικά στά προβλήματα πού δημιούργησαν οί νέες συνθήκες ζωῆς καί ἡ ἀποξένωση τῶν ἀνθρώπων. Οἱ ἄστεγοι, τὰ θύματα τῶν ναρκωτικῶν, οἱ κακοποιημένες γυναῖκες, οἱ ἄγαμες μητέρες καί οἱ κάθε μορφῆς πρόσφυγες εἶναι ὀρισμένες ἀπό τίς εὐαίσθητες κοινωνικές ὀμάδες γιά τίς ὀποῖες ἡ Ἐκκλησία δείχνει, ἰδιαίτερα τὰ τελευταῖα χρόνια, τό ἐνδιαφέρον της.

Ἡ «Βασιλειάδα» ἦταν τό κέντρο τῆς φιλανθρωπικῆς δράσης τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. «Μιά νέα πόλη» ὅπως τήν περιέγραφε ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος. Περιελάμβανε ἕναν μεγαλοπρεπή Ναό, νοσοκομεῖο - μέ πλήρη ἐξοπλισμό καί μεγάλο ἀριθμό γιατρῶν, νοσοκόμων καί βοηθητικοῦ προσωπικοῦ-, ὅλοι ἐθελοντές μοναχοί καί καλόγριες, λεπροκομεῖο, πτωχοκομεῖο, ὀρφανοτροφεῖο καί γηροκομεῖο. Ἐπίσης εἶχαν ἀνεγερθεῖ οἰκήματα γιά τή

φιλοξενία τῶν κληρικῶν καί τοῦ προσωπικοῦ πού ἐθελοντικά ὑπηρετοῦσε στά ἰδρύματα ἀλλά καί γιά τούς ἄρχοντες, τούς κρατικούς λειτουργούς καί τούς πολίτες ἀπό ἄλλες περιοχές πού ἐπισκέπτονταν τή «Βασιλειάδα». Ἐάν ἔτσι τεκμηριώνεται ἐκκλησιαστικά ὁ ἐθελοντισμός, ποιός μπορεῖ νά ὀνομάζεται χριστιανός καί νά ἀδιαφορεῖ στήν πρόσκληση; Στίς μέρες μας, ὅπου ἔχει περισσεύσει ἡ εὐμάρεια τῶν προνομιούχων, ἔχει πλεονάσει καί ὁ συσσωρευμένος πόνος τῶν κακοπραγούντων. Μιά ματιά γύρω μας ἀποτελεῖ βοερή πρόσκληση καί ἰσχυρή πρόκληση.

Βέβαια ὅλα αὐτά γιά νά λειτουργήσουν χρειάζονται κόπο καί μόχθο, θυσίες καί δάκρυα, ἀγρύπνια καί θυσιαστική προσφορά, μέ ἀκρογωνιαῖο λίθο τήν ἀγάπη καί τήν πίστη στό Θεό. Ὁ Μέγας Βασίλειος περνοῦσε τόν περισσότερο καιρό κοντά στούς ἀνθρώπους πού εἶχαν ἀνάγκη. Πρόσφερε τίς ὑπηρεσίες του στό νοσοκομεῖο καί τό λεπροκομεῖο, ἀξιοποιώντας τίς γνώσεις του στήν Ἱατρική.

Ἄρχισα μέ μία ἱστορία ἀπό τό Γεροντικό. Ἐτσι καί θά κλείσω: Ἐνας Γέροντας ἔμενε μόνος πολύ βαθειά στήν ἔρημο. Ἐνας ἄλλος ἀδελφός, ἀπό ἀγάπη κινούμενος, διέσχιζε τακτικά τήν καυτή ἔρημο γιά νά πάρει στό Γέροντα λίγο νερό καί λίγο παξιμάδι. Ἀντιλαμβάνεστε ὅτι τό ἐγχείρημά του ἦταν πολύ κοπιαστικό. Μιά πολύ ζεστή ἡμέρα, πού ὁ ἥλιος ἔκαιγε πέτρες, ὁ ἀδελφός βρισκόταν στό δρόμο νά πάει νά ἀνακουφίσει τό Γέροντα. Μιά στιγμή δέν πρόσεξε, γλίστริσε καί κτύπησε τό πόδι του. Τώρα προχωροῦσε μέ πολύ κόπο καί πολλούς πόνους, σχεδόν κλαίοντας. Γιά μία στιγμή ἀντιλήφθηκε κάποιον

νά τόν ἀκολοθεῖ. Γυρνᾷ πίσω του καί βλέπει ἕναν Ἄγγελο. «Γιατί κλαῖς κι ἀναστενάζεις ἀββά;» Τόν ρώτησε ὁ Ἄγγελος. Τότε ἐκεῖνος τοῦ ἔδειξε τό πληγωμένο του πόδι. «Πάψε νά κλαῖς καί νά ἀναστενάζεις γι' αὐτό τό τιποτένιο πράγμα», τόν πρόσταξε ὁ Ἄγγελος. «Τόν κόπο καί τά βήματα πού κάνεις γιά τήν ἀγάπη τοῦ ἀδελφοῦ τά ἔχω μετρημένα καί θά πάρεις τήν ἀμοιβή σου ἀπό τό Θεό».

**Εισήγηση από τις μαθήτριες
του Λυκείου Παραλιμνίου**
Άννα Μιλτιάδους και Ιωάννα Λεωνίδου

Αγαπητοί σύνεδροι,

Με αφορμή το συνέδριο αυτό και γνωρίζοντας ότι ο εθελοντισμός στις μέρες μας έχει υποβαθμιστεί θα θέλαμε να μοιραστούμε κάποιες σκέψεις μας μαζί σας ώστε να συνειδητοποιήσουμε ότι η εθελοντική προσφορά, παρά τις δυσκολίες της είναι ένα λειτούργημα.

Αρχικά ο εθελοντισμός όπως όλοι θα γνωρίζετε απευθύνεται σε όλους τους ανθρώπους ανεξάρτητα από ηλικία, φύλο, φυλή ή επάγγελμα. Ο εθελοντισμός σε κάθε κοινότητα ή χώρα είναι βασικό στοιχείο του κοινωνικού ιστού. Οι εθελοντές κάθε κοινότητας, εκφράζουν τον πλούτο και το εύρος της κοινωνικής συνοχής, ενώ οι εθελοντικές δράσεις και πρωτοβουλίες συμβάλλουν σε μεγάλο βαθμό στην προώθηση των παγκόσμιων στόχων, οι οποίοι επικεντρώνονται στην καταπολέμηση της πείνας, της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού, στην αντιμετώπιση των ασθενειών του αναλφαβητισμού στην προστασία του περιβάλλοντος, στη βελτίωση της ποιότητας της ζωής και στην προώθηση της ισότητας των φύλων. Δεν είναι σωστό λοιπόν, να προτάσσουμε κάποιες δικαιολογίες όπως «είμαι μικρός για τέτοια» ή «δεν έχω χρόνο» και άλλα τόσα που πολλές φορές αντιλαμβανόμαστε και εμείς οι ίδιοι ότι δεν είναι βάσιμα. Όλοι μπορούμε να κάνουμε έστω και κάτι. Όπως για παράδειγμα να βοηθούμε μια ηλικιωμένη γυναίκα, ένα παιδί με ειδικές ανάγκες, μια φτωχή οικογένεια. Λίγα λεπτά μόνο από τον ελεύθερο χρόνο μας και λίγες σταγόνες αγάπης από τον ωκεανό που έχουμε μέσα μας είναι αρκετά. Η εθελοντική εργασία δεν απαιτεί οποιεσδήποτε προϋποθέσεις. Γι' αυτό βλέπω τον εθελοντισμό ως μια πράξη η οποία μπορεί να συμβάλει

ουσιαστικά και άμεσα στην αντιμετώπιση των κοινωνικών προβλημάτων σε παγκόσμιο, εθνικό και τοπικό επίπεδο.

Θα αναρωτιέστε βέβαια αν τα πιστεύω όλα αυτά, αν θεωρώ ότι είναι τόσο απλά. Δεν είναι απλά κι εγώ ως μαθήτρια, ως άνθρωπος αντιλαμβάνομαι ότι ο χρόνος μας είναι περιορισμένος. Όμως ας αναλογιστούμε: δεν υπάρχουν έστω και 10 λεπτά μέσα στο Σαββατοκύριακο που θα πούμε «βαριέμαι γιατί δεν έχω τίποτα να κάνω» και θα πάμε στη σίγουρη λύση του υπολογιστή ή της τηλεόρασης; Παράλληλα είναι γεγονός ότι όλοι πριν κάνουμε κάτι, από μέσα μας σκεφτόμαστε τι θα πουν οι άλλοι. Για ποιους λόγους λοιπόν είναι καλό να συμμετέχουμε σε εθελοντικές δραστηριότητες; Η απάντηση είναι απλή. Πρώτο, θα νιώσουμε οι ίδιοι πολύ καλά. Δεύτερο, θα βοηθήσουμε την κοινωνία μέσα στην οποία ζούμε. Τρίτο, θα γίνουμε υπεύθυνα άτομα και τελευταίο θα γνωρίσουμε τη σημασία της αυτοθυσίας.

Το δύσκολο, αγαπητοί σύνεδροι, δεν είναι να πηγαίνουμε με βάση το τι θα πουν οι άλλοι. Το κατόρθωμα είναι να πηγαίνουμε κόντρα σ' αυτούς. Να δείξουμε ότι έχουμε το δικό μας χαρακτήρα και αντιλαμβανόμαστε ποιο είναι το σωστό και ποιο όχι. Γιατί ωριμότητα δεν είναι να πηγαίνουμε σε δυσκολίες, να πίνουμε και να καπνίζουμε. Ωριμότητα είναι να σκεφτόμαστε και να πράττουμε σωστά, με βάση δηλαδή το κοινό όφελος. Κι όπως είπα και πριν, αυτό είναι η πρόκληση.

Είναι πρόκληση λοιπόν αλλά και πρόσκληση, που μας καλεί όλους στην προσπάθεια για καλύτερη κοινωνία. Ας αφήσουμε λοιπόν τις δικαιολογίες και ας κάνουμε όλα αυτά τα λόγια πράξη, για ένα καλύτερο αύριο για μια κοινωνία πιο ανθρώπινη κι ας έχουμε υπόψη μας πως όσα περισσότερα προσφέρουμε τόσο πιο ευτυχισμένοι γινόμαστε.

**Εισήγηση για την αξία του εθελοντισμού
από τη μαθήτριά
του Λυκείου Κοκκινοχωρίων Φώτη Πίττα
Κυριακή Φέσια**

«Ούτοι συνέχθειν, αλλά συμφιλείν έφυν.» Τα λόγια αυτά, αγαπητοί σύνεδροι, του αρχαίου τραγικού ποιητή Σοφοκλή ταιριάζουν απόλυτα με το πνεύμα του εθελοντισμού γιατί ο άνθρωπος δε γεννήθηκε για να μισεί αλλά για να αγαπά.

Με ιδιαίτερη χαρά βρισκόμαστε σήμερα εδώ, ως εκπρόσωποι του Λυκείου Κοκκινοχωρίων Φώτη Πίττα ,για να επισημάνουμε και μεις με τη σειρά μας την αξία του εθελοντισμού και την ανάγκη διάδοσης της εθελοντικής ιδέας.

Τι είναι όμως ο εθελοντισμός ; Με τον όρο αυτό εννοούμε τη βοήθεια που παρέχουμε αφιλοκεδώς και ανιδιοτελώς προς το συνάνθρωπό μας. Είναι κατάθεση ψυχής, μια εγκάρδια συντροφιά που μηδενίζει την απουσία, μια συνύπαρξη που πληροί ένα κενό, ένα καθημερινό συνοδοιπορικό ανθρωπιάς, ένα συν στη ζωή μας που πολλαπλασιάζει την αγάπη. Ο εθελοντισμός θεωρείται η νέα ριζοσπαστική θεώρηση για συμμετοχή στα κοινά, η ατομική συμβολή στον κοινωνικό περίγυρο και στον πλανητικό χώρο.

Στις μέρες μας γίνεται όλο και πιο επιτακτική η ανάγκη της εθελοντικής προσφοράς για ένα κόσμο που μαστίζεται τόσο από ποικίλα προβλήματα όσο και από την αδιαφορία αυτών που θα πρεπε να νιάζονται πραγματικά για την επίλυσή τους. Παράλληλα, η ανάγκη αυτή υπενθυμίζει σε όλους μας τις ηθικές αξίες που θα πρεπε να κρύβει μέσα στην ψυχή του ο κάθε άνθρωπος όπως η αγάπη για το συνάνθρωπό μας, η αλληλεγγύη, η συμπαράσταση και πάνω απ' όλα η ανθρωπιά, γιατί αυτή είναι ο πυρήνας για όλα τα αγαθά της ανθρωπότητας.

Άλλωστε δε γεννηθήκαμε για να μισούμε αλλά για ν' αγαπούμε και να προσφέρουμε.

Επιπλέον, ο εθελοντισμός είναι τρόπος ζωής. Ασκει επίδραση και στον εθελοντή και στο δέκτη. Με την προσφορά του ο εθελοντής αισθάνεται μεγάλη ηθική ικανοποίηση. Είναι η ικανοποίηση που προέρχεται από τη συναίσθηση του χρέους να υπηρετεί το συνάνθρωπό του. Παράλληλα και ο δέκτης νιώθει πιο ασφαλής αφού διαπιστώνει πως δεν είναι μόνος, πως υπάρχουν άνθρωποι που τον προστατεύουν, τον στηρίζουν και τον βοηθούν.

Με τον εθελοντισμό η ζωή μας αποκτά νόημα. Αξιοποιούμε τον ελεύθερό μας χρόνο, διοχετεύουμε την ενεργητικότητά μας σε έντιμες και θεμιτές δραστηριότητες, αποφεύγουμε την πλήξη και την ανία που μας οδηγούν σε δρόμους επικίνδυνους .

Για να γίνουν όμως όλα αυτά πρέπει η αξία του εθελοντισμού να γίνει γνωστή σε όλους μας . Αυτό αποτελεί υποχρέωση της οικογένειας , της εκκλησίας, του σχολείου, των εθελοντικών οργανώσεων αλλά και της ίδιας της πολιτείας. Μόνο τότε ο κάθε άνθρωπος και ιδιαίτερα εμείς, η νέα γενιά, θα μπορέσουμε να γνωρίσουμε να ευαισθητοποιηθούμε ,να προσφέρουμε για να ζήσουμε σ' ένα κόσμο καλύτερο.

Η μικρή μας πατρίδα, Κύπρος, είναι σίγουρα περήφανη για τους δικούς της εθελοντές που με συνειδητή άρνηση του ατομικού συμφέροντος προς όφελος του συλλογικού, τούς βρίσκουμε ανάμεσα στους γιατρούς του κόσμου, κοντά στους πρόσφυγες , κοντά στα παιδιά που πεθαίνουν από πείνα και αρρώστιες, κοντά στα άτομα με ειδικές ικανότητες αλλά και σε περιοχές που έχουν πληγεί από πυρκαγιές και θεομηνίες. Όλα αυτά ενισχύουν ακόμα περισσότερο την αξία της ατομικής και συλλογικής προσφοράς.

Ο εθελοντισμός λοιπόν, είναι ευλογία για τον κόσμο μας και πρέπει να κυριαρχήσει στη συνείδηση όλων μας.

Άλλωστε το να είσαι εθελοντής δεν είναι δουλειά, είναι λειτούργημα.

Το προεδρείο του συνεδρίου

Εισήγηση από τους μαθητές του Xenion High School

Χριστίνα Κελεπενιώτη και....

Ευχαριστούμε το Παγκύπριο Συντονιστικό Συμβούλιο Εθελοντισμού και το Επαρχιακό Συμβούλιο Αμμοχώστου που μας προσφέρουν την ευκαιρία να συμμετάσχουμε στο 18^ο Παγκύπριο Συνέδριο Εθελοντισμού.

Ως εκπρόσωποι του Xenion High School θα προσπαθήσουμε, μέσα από την εισήγησή μας, να εκφράσουμε τις απόψεις μας σχετικά με τις προκλήσεις του εθελοντισμού. Παράλληλα, παρουσιάζοντας την εθελοντική δράση του σχολείου μας, θα θέλαμε να προτείνουμε διάφορους τρόπους με τους οποίους μπορούν σήμερα οι νέοι να ανταποκριθούν στο κάλεσμα του εθελοντισμού.

Η γνώση για τον κόσμο που μας περιβάλλει αποτελεί πάντα το βασικό στόχο της εκπαίδευσης. Εντούτοις γνωρίζουμε πως καμία γνώση δεν είναι ολοκληρωμένη χωρίς την αγάπη, η οποία ενώνει το Εγώ με το Εσύ και δίνει περιεχόμενο στην ύπαρξή μας. Όπως αναφέρει και ο Απόστολος Παύλος:

«Αν μπορώ να λαλώ όλες τις γλώσσες των ανθρώπων, ακόμα και των αγγέλων, αλλά δεν έχω αγάπη για τους άλλους, οι λόγοι μου ακούγονται σαν ήχος χάλκινης καμπάνας, ή σαν κυμβάλου αλαλαγμός».

Ο εθελοντισμός ως έμπρακτη εκδήλωση αγάπης, οδηγεί στην υπέρβαση του εαυτού και νοηματοδοτεί τις ανθρώπινες σχέσεις. Αποτελεί, επομένως, τεράστια πρόκληση για την εποχή μας. Εμείς δηλώνουμε την πίστη μας στις αξίες του εθελοντισμού και ανταποκρινόμαστε στις προκλήσεις και στα καλέσματα του με κάθε δυνατό τρόπο.

Στο σχολείο μας ο εθελοντισμός καλλιεργείται ως αξία και υλοποιείται ως πράξη με ποικίλους τρόπους:

Η εθελοντική δράση εντάσσεται στο πρόγραμμα των ομίλων μας με αποτέλεσμα δύο από αυτούς, ο Όμιλος Μικρών Εθελοντών και ο Όμιλος Φιλανθρωπίας και Προσφοράς, να επιτελούν εξολοκλήρου εθελοντικό έργο. Συγκεκριμένα, ο Όμιλος Μικρών Εθελοντών ασχολείται με τη δημιουργία διάφορων κατασκευών, οι οποίες διατίθενται προς πώληση σε «πανηγύρια αγάπης» που διοργανώνει ο όμιλος ή οι δήμοι της επαρχίας μας. Ο Όμιλος Φιλανθρωπίας και Προσφοράς πραγματοποιεί φιλανθρωπικά παζαράκια και εράνους, τα έσοδα των οποίων διατίθενται στον Ερυθρό Σταυρό. Επίσης δίνει κάθε χρόνο το βροντερό παρόν τους στις εκδηλώσεις του Ραδιομαραθωνίου με εθελοντική συμμετοχή μαθητών μας στα παζαράκια αγάπης και με συλλογή χρημάτων.

Παράλληλα, έχουμε θεσπίσει κάποιες ετήσιες εκδηλώσεις. Μια από αυτές είναι η αιμοδοσία, η οποία πραγματοποιείται στο σχολείο μας την ημέρα του ενδοσχολικού εορτασμού για την 1^η Απριλίου.

Με πολύ μεγάλη επιτυχία διοργανώνονται κάθε χρόνο εκδηλώσεις από τους μαθητές μας, τα έσοδα των οποίων ενισχύουν τον Παγκύπριο Σύνδεσμο για τα παιδιά με καρκίνο «Κάνε μια Ευχή». Μετά από συμφωνία με το σύνδεσμο, τα χρήματα που συγκεντρώνονται από τις εκδηλώσεις δίνονται σε οικογένειες καρκινοπαθών παιδιών της περιοχής μας. Φέτος, στις 27 Οκτωβρίου, μια επίλεκτη ομάδα τελειόφοιτων μαθητών, σε συνεργασία με τη Διεύθυνση του Σχολείου έφερε εις πέρας μια από τις πιο επιτυχημένες συναυλίες που έγιναν τα τελευταία χρόνια στην επαρχία Αμμοχώστου. Στη συναυλία συμμετείχε το hip hop συγκρότημα GOIN THROUGH – FAMILY THE LABEL. Τα έσοδα της εκδήλωσης ξεπέρασαν τις 12,180 ευρώ εκ των οποίων 8, 000

δόθηκαν σε εκπρόσωπο του «Κάνε μια Ευχή» και 4, 000 στο ίδρυμα «Φάρος Ζωής».

Επιπλέον ανταποκρινόμαστε πάντα θετικά στις προτάσεις για συνεργασία με άλλους εθελοντικούς φορείς. Μετά από πρόσκληση της Επαρχιακής Επιτροπής Εθελοντισμού Αμμοχώστου, την περσινή χρονιά, ενενήντα πέντε μαθητές του σχολείου μας συμμετείχαν ανιδιοτελώς στη διεξαγωγή των Ειδικών Ολυμπιακών Αγώνων Κύπρου. Για τους μαθητές μας η συμμετοχή τους στη διοργάνωση αποτέλεσε εμπειρία ζωής, αφού έδωσαν τον καλύτερό τους εαυτό και έλαβαν την αγνή αγάπη των αθλητών.

Πέρα από τη συντονισμένη εθελοντική δράση του σχολείου μας, μαθητές μας αναλαμβάνουν περιστασιακά διάφορες πρωτοβουλίες όπως δημοπρασίες έργων τέχνης των μαθητών μας, θεατρικές παραστάσεις και συναυλίες, τα έσοδα των οποίων διατίθενται για φιλανθρωπικούς σκοπούς. Γίνονται επίσης διάφορες διαλέξεις με σκοπό να ευαισθητοποιηθούν οι μαθητές σε θέματα φιλανθρωπίας και προσφοράς.

Μέσα από αυτές τις δραστηριότητες δεσμευόμαστε ότι θα συνεχίσουμε να οραματιζόμαστε μια κοινωνία που θα έχει ως θεμέλιά της την αγάπη και την ανιδιοτελή προσφορά.

Χαιρετισμοί

Στιγμιότυπα από το συνέδριο

**Απονομή τιμητικών πλακετών στους μαθητές που
διακρίθηκαν στο διαγωνισμό της Έκθεσης Ιδεών
2008 στα Σχολεία Μέσης Εκπαίδευσης με θέμα
τον εθελοντισμό**

Μέσα στα πλαίσια των εορτασμών της Εβδομάδας Εθελοντισμού 2009, το Παγκύπριο Συντονιστικό Συμβούλιο Εθελοντισμού (ΠΣΣΕ) προκήρυξε, όπως κάθε χρόνο, διαγωνισμό έκθεσης ιδεών μεταξύ των τριών τάξεων του Γυμνασίου και της Α' και Β' Λυκείου και Τεχνικών Σχολών με θέμα: 'Η συμβολή των νέων στον εθελοντισμό'. Το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού έχει ήδη αποστείλει σχετική εγκύκλιο στα σχολεία. Ειδική Επιτροπή του Υπουργείου αξιολογεί τις εκθέσεις των μαθητών και αφού επιλεγούν οι καλύτερες εκθέσεις, το ΠΣΣΕ βραβεύει τους μαθητές κατά τη διάρκεια εκδήλωσής του. Οι νικητές του περσινού διαγωνισμού της Έκθεσης Ιδεών, έχουν τιμηθεί με απονομή πλακέτας κατά τη διάρκεια των εργασιών του 18^{ου} ετήσιου συνεδρίου του ΠΣΣΕ και είναι οι ακόλουθοι:

Γυμνάσια:

1ο βραβείο: Αγγελική Πίττα, Γυμνάσιο Τραχωνίου
2ο βραβείο: Αντρέας Αργυρού, Ελληνική Σχολή Φόρουμ
3ο βραβείο: Αθηνά Πατσαλίδου, Α' Γυμνάσιο Αγίου Θεοδώρου Πάφου

Έπαινοι: Άντρια Δημητρίου, Γυμνάσιο Απ. Ανδρέα
Έμπας - Χρίστος Πίτρος, Νικολαΐδειο Γυμνάσιο Πάφου -
Χάρις Εφραίμη, Α' Γυμνάσιο Αγίου Θεοδώρου Πάφου

Λύκεια:

1ο βραβείο: Ραφαέλα Φακοντή, Α' Λύκειο Εθνάρχη Μακαρίου Πάφου

2ο βραβείο: Ελένη Κουσιαπλή, Ελληνική Σχολή Φόρουμ
Χαραλαμπία Γιαννακίδη, Παγκύπριο Γυμνάσιο

Έπαινοι: Χριστίνα Μιχαήλ, Λύκειο Αποστόλου Βαρνάβα
Βικτωρία Κουσουλίδου, Ελληνική Σχολή Φόρουμ
Κυριακή Αναστασίου, Λύκειο Αραδίππου.

Απονομή τιμητικών πλακετών στους μαθητές που διακρίθηκαν στο διαγωνισμό της Έκθεσης Ιδεών 2008 στα Σχολεία Μέσης Εκπαίδευσης με θέμα τον εθελοντισμό

